

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASU RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DÉPUTATŲ TARYBOS CIRCANAS

Zarasai | 1955 m. spalio mėn. 19 d. | Trečiadienis
Nr. 124(1242) | Kaina 15 kap.

Padidinti žemės ūkio produkty gamybą

Vietinės žemės ūkio parodos yra gera priemonė propaguojant priešakinį patyrimą, geriausius kolūkių ir MTS pastekimus kovojant už partijos ir vyriausybės keltamų uždavinijų smarkiai padidinti grūdų bei gyvulininkystės produktų gamybą igyvendinimą.

Tačiau mūsų rajone daugelio kolūkių vadovat, MTS vadovybė, žemės ūkio specialistai į žemės ūkio parodą organizavimą bei vykdymą žiūri formaliai ir net neatsakingai. Atrodytų, jie turėjo pasimokyti iš praėjusių metų klaidų organizuojant rajono žemės ūkio parodą ir išvengti jų šlietę. Deja, praėjusių metų klaidos pasikartojo ir šlietę. Paroda buvo neturtinga, neįdomi, joje dalyvavo ne visi kolūkiai. Tai atsitiko todėl, kad daugelis kolūkių, o taip pat MTS dar neįvertina parodos reikšmės, neslogai pasiruoše jai. Kai kurių kolūkių stendai buvo labai neturtingi: maža ekspozicija, nebuvó diagramų, rodančių kolūkinės gamybos augimą.

Tiesa, kai kurie kolūkiai valzdžiai pademonstravo savo pastekimus kovoje už smarkų grūdų ūkio pakėlimą, už visuomeninį gyvulių skaičiaus padidinimą bei jų produktumo pakėlimą.

Neblogų rezultatų keliant grūdinės kultūrų derlingumą pastekė Stalino vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai. Bendras žemėkelių derlius kolūkyje siekia iki 6 cent iš hektaro. Šio kolūkio II laukininkystės brigada (brigadininkas drg. Marcinkevičius) išaugino 15 ha plothe po 14 cent žeminių rugių 8 ha plothe po 9 cent žeminių kviečių ir 6 ha plothe po 12 cent žirnių iš hektaro. Nedaug žemesni yra ir šio kolūkio I brigados, vadovaujamos drg. Minkevičiaus, rodikliai.

Gerus rezultatus vystant grūdų ūkį pastekė „Garbingo darbo“ žemės ūkio artelės III laukininkystės brigados, vadovaujamos drg. Radzevičiaus, kolūkiečiai. 13 ha plothe jie surinko po 18 cent rugių.

Rekordinį derlių rajone pasiekė „Pirmūno“ kolūkio kukurūzų augintojai. Šio kolūkio I laukininkystės brigadoje (brigadininkas drg. Deinėlis) dviejų hektarų plothe su-

rinkta po 550 cent žaliosios masės su burbuolėmis.

Šie atskirų kolūkių pasiekimai rodo, kad musų kolūkuose yra visi galimumai išauginti gausius grūdinės kultūrų derlius dideliuose plotuose. Reikia tik apsirūpinti veislėnėmis sėklomis, prisilaikyti žemės ūkio kultūrų auglimento agrotechnikos, kovoti prieš derliaus nuostolius.

Kai kuriuose kolūkuose pasiekti neblogi rodikliai ir vystant gyvulininkystę. Pavyzdžiu, „Lenino atminimo“ kolūkyje iš kiekvienos karvės per metus primelžta po 1942 litrus pieno, o šio kolūkio melžėja drg. Burlakova primelžė iš kiekvienos jai priskirtų karvių po 2050 kg. Ir kiti kolūkiai, aprūpinę gyvulių pakankamu kiekiumi jaučiaus išvystymą: maža ekspozicija, nebuvó diagramų, rodančių kolūkinės gamybos augimą.

Tiesa, kai kurie kolūkiai valzdžiai pademonstravo savo pastekimus kovoje už smarkų grūdų ūkio pakėlimą, už visuomeninį gyvulių skaičiaus padidinimą bei jų produktumo pakėlimą.

Tačiau šie laimėjimai mūsų rajone dar yra pavieniai. Derlius ir gyvulių produktumas, kaip ir anksčiau, daugumoje kolūkių vis dar tebelieka žemi.

Rajono žemės ūkio paroda parodė, kad mūsų kolūkiai dar toli gražu nepakankamai išnaudoja visuomeninio gyvulių išvystymo, grūdų gamybos padidinimo galimybes.

Uždavinys yra tas, kad kolūkiai, geriau panaudojė vidinius kolūkių rezervus, naujas ūkiniai metais smarkiai padidinti visų žemės ūkio kultūrų derlingumą, pakelėti visų gyvulių rūsių produktumą, padidinti kolūkių ir kolūkiečių pajamas. Viso to pagrindą reikia padėti jau dabar. Visas pavasario sejai skirtas dirvas reikia suarti išrudens, reikia paruošti pakankamą kiekį organinių, organinių-mineralinių trąšų, užtikrinti visuomeniniam gyvuliams šiltą ir sotų žemėmojam, gerą jų priežiūrą.

Draugai kolūkiečiai ir mechanizatoriai! Išvystykime socialistinį lenktyniavimą už tolesnį žemės ūkio produktų gamybos padidinimą.

TSKP XX suvažiavimo garbei

Už 850 ha rudeninio arimo

listinis lenktyniavimas tarp atskirų traktorininkų, kas įgaliina pakelti darbo našumą. Traktorininkai drg. drg. Juanelis ir Liulevičius, dirbančieji traktoriu „DT-54“, lenktyniaudami su traktorininkais drg. drg. Samochvalovu ir Semionovu, kurie taip pat dirba tokiu traktoriu, jau pirmomis šios dekados dienomis padidino savo išdirbą, palyginti su praėjusia dekada, 30–35 proc., o traktorininkai drg. drg. Samochvalovas ir Semionovas — 15–20 proc.

Tačiau reikia pažymėti, kad traktorininkai J. ir P. Daubarai, kurie traktoriu „NATI“ vykdant žiemkenčių sejų dirbo nepriekaištingai, dabar, net nevykdė pamainos normą. Tai paaiškinama, pirmiausia, jų išpuikimu. Išykdę metinį darbų planą, jie pradėjo abejingai žiūrėti į savo pareigas. Su jais, žinoma, teks daug padirbėti, siekiant išaiškinti jiems rudeninio arimo svarbą.

Kad visi traktoriai galėtų dirbti dvieju pamaikomis ne nutrūkstamai, aprūpinome juos žibintais nakties darbui, pasirūpinome, kad degalai ir tepalai būtų pristatomai laiku.

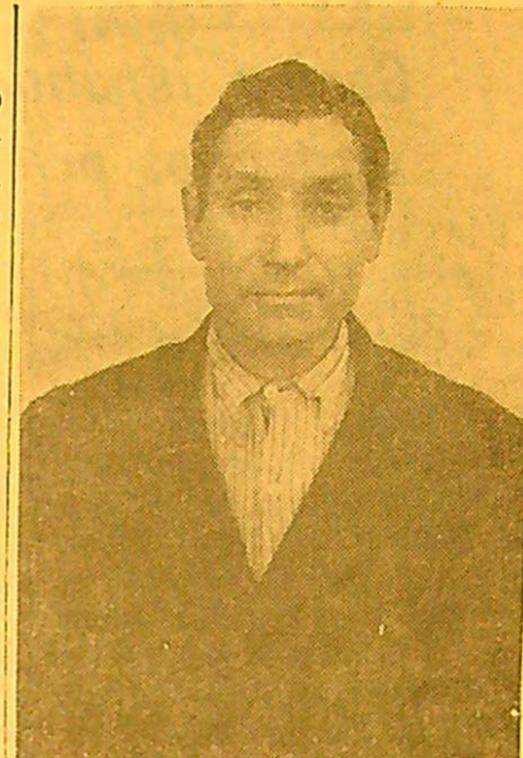
Siekdamai racionaliai išnaudoti traktorius, stengiamės kuo mažiau varinėti juos tuščiomis. Ariame pagal brigadas, ir pirmiausia sunkiose žemėse, kad prasidėjus lietingam orui, ši dirva jau būtų suarta, ir traktoriai galėtų dirbti lengvesnėje dirvoje.

Išisunge į socialistinį lenktyniavimą už garbingą Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XX suvažiavimo sutikimą, mes išpareigojome rudeninio arimo planą išykdymą Didžiojo Spalio 38-ųjų metinių.

V. Vinogradovas
MTS VI traktorių brigados brigadininkas

Nuotraukoje: geriausias brigados traktorininkas drg. Juanelis.

M. Deičo nuotr.

Gerus rezultatus auginant linus pasiekė šiais metais M. Melnikaitės vardo žemės ūkio artelės I laukininkystės brigados grandininkas Kazys Etminavičius. Šios grandies nariai iš 10 ha linų ploto gavo po 3 cent linų pluošto ir po tiek pat sėmenų iš hektaro. Drg. Etminavičiaus vadovaujama grandis pirmoji kolūkyje užbaigė linų rovimą ir pirminių jų apdirbimą. Čia visi linų šiaudeliai jau išmirkyti, išžiovinti, surūšiuti ir paruošti pristatyti valstybei. Apkultos ir galutės.

Nuotraukoje: grandininkas Kazys Etminavičius.

M. Deičo nuotr.

Kiekvieną dieną nukasa 5 ha bulvių

Sparčiai dirba kasant bulves P. Cvirkos vardo žemės ūkio artelės nariai. Kiekvienu dieną čia dirba 75–80 žmonių. Kolūkyje nukasta 23 ha bulvių, po 5 ha kasdien.

Lenktyniavančių kasimo darbuose brigadų tarpe pirmiau I laukininkystės brigada, vadovaujama drg. Padradniko.

Kolūkis pristatė valstybei prievolių sąskaita 18 t bulvių.

Kasant bulves ir jas vedant į saugyklas darbo pavyzdžius rodo pagyvenusia kolūkietę drg. Kruckauskienė, kolūkiečiai M. Voroneckas, P. Valentanavičius ir daugelis kitų.

G. Stankus

Sebastopolio miestui įteiktas Raudonosios Vėliavos ordinatas

Slovingieji puslapiai mūsų Tėvynės kovinių žygijų metraštyje susiję su Sevestopolio miesto-kario, miesto-didvyrio vardu.

Ryšium su didvyriškosios Sevestopolio gynybos 1854–1855 metais šimtosiomis metinėmis ir pažymint didelius Sevestopolio nuopelnus mūsų Tėvynėi, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas apdovanojo miestą Raudonosios Vėliavos ordinu. Spalio 13 d. Sevestopolyje įvyko iškilmingas miesto Darbo žmonių deputatų tarybos posėdis.

Audringais, ilgai trunkančiais plojimais susirinkusieji sutinka prezidiume pasirodžius N. A. Bulganiną, N. S. Chruščiovą, A. I. Kirilenko, A. I. Mikojaną, K. J. Vorošilovą, TSRS Gynybos ministram Tarybų Sąjungos Maršalą G. K. Žukovą, Ta-

rybų Sąjungos laivyno admiralą N. G. Kuznecovą, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo sekretorių N. M. Pegevą.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo sekretorius N. M. Pegovas paskelbia TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininką K. J. Vorošilovą. K. J. Vorošilovo kalba buvo išklausyta su didžiuoliu dėmesiu ir ne kartą pertraukta audringais plojimais.

Poseidyje kalbėjo Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto pirmasis sekretorius N. S. Chruščiovas. Posėdžio dalyviai karštai sveikino draugą Chruščiovą. Jam kalbant, salėje kartu kilo audringi, ilgai trunkančių plojimų.

Iškilmingojo posėdžio dalyviams buvo surengtas didelis koncertas.

(TASS—ELTA)

PARTIJOS GYVENIMAS

Geriau išnaudoti vaizdinės agitacijos priemones MTS

Iėjus į MTS kontorą, krinta į akis gražiai apipavidalintas sienlaikraštis „Stalinėc“, Garbės lenta, Rodiklių lenta. Tačiau peržiūrėjus sienlaikraštį, Garbės lentą, rasi juose daug trūkumų. Vaizdinės agitacijos priemonės MTS panaudojamos nesumaniai. Per 10 mėnesių išėjo tik 7 sienlaikraščio numeriai. Paskutinis sienlaikraščio numeris išleistas dar rugpjūčio 30 dieną. Argi taip retai išleidžiamas sienlaikraštis gali atspindėti MTS gyvenimą? Zinoma, kad ne.

O ir pati sienlaikraščio medžiaga dažnai nepaliecia pagrindinių mechanizatorių darbo klausimų. Kritika daugiausia būna nukreipta prieš girtuoklius. Tai, kad sienlaikraštis kovoja su tokiu reiškiniu yra, žinoma, gerai, tačiau reikia siekti, kad kritinis pasakymas paveiktų ne vien tik tą žmogų, kuris kritikuojamas, bet ir kitus. Tačiau redakcija to nepasiekė. Ir todėl kiekviename numeryje randame girtuoklio karikatūrą.

Sienlaikraščio redakcija ir redaktorių drg. Kolpakovas visiškai išleido iš savo akiračio geriausių mechanizatorių priešakinio patyrimo paskleidimą. Kodėl gi dabar nepapasakoti apie geriausios V traktorių brigados (brigadininkas drg. Junelis) darbo metodą, kuri metinį planą išvkdė 120 proc.? V traktorių brigados traktorininkai Dūdėnas, Mazūra metinį planą išvkdė 178 proc. Kodėl gi

A. Smirnovas

Tai bent „pasiteisinimas“!

Retai išgirsti „Tarybų Lietuvos“ kolūkyje paskaitas skaitant, dar rečiau—agitatorų pasikalbėlimus su kolūklečiais ar garsu laikraščiu skaitymą. Sienlaikraštis išeina nereguliarai.

Priežastis—agitatoriai nemokomi, jems nurodymai neduodami. Agitkolektyvo vadovas drg. Nosarevas bu-

vo numatės rugsėjo mėnesį tris kartus surengti agitatorų

nepapasakoti ir apie kitus geriausius traktorininkus, kurie viršijo metinį planą, dirba be prastovėjimų, gerai prižiūri jems patiketą techniką. Bet sienlaikraštis apie jų darbo metodus kažkodėl nutyli.

Sienlaikraštis taip pat neįskelia brigadų atsiliko priežascių.

Nieko nerasi sienlaikraščio apie tai, kaip dirba remonto dirbtuvės MTS sodyboje, o taip pat kilnojamos dirbtuvės.

Garbės lentoje figūruoja atskirų mechanizatorių nuotraukos ir pavardės. Tačiau nesimato, kaip jie užsitarinavo tokią garbę: nėra nei darbo rezultatų, nei datos, kada šie žmonės buvo išrašyti į Garbės lentą.

MTS patalpose iškabinti lontuojant, plakatai yra pasenę. Nėra naujų plakatų bei lontuojant, kviečiančių mechanizatorių siekti naujų darbo laimėjimų TSKP XX suvažiavimo garbei.

MTS sodyboje yra ir laikraščio vitrina. Tačiau, anot mechanizatorių, laikraščiai joje iškabinami retai.

Visi šie faktai liudija, kad MTS partinė organizacija, jos sekretorius drg. Miloševicius neįvertina vaizdinės agitacijos reikšmės. Mechanizatorių dažnai atsūlysoja į MTS sodybą. Cia jie turi rasti aplinką, kuri padėtų jems geriau suprasti visą jų darbo atsakingumą ir svarbą, skatinant siekti naujų laimėjimų.

A. Smirnovas

Kasdien plečiasi rudens arimo darbai Ždanovo vardo kolūkyje. Cia jau suarta apie 180 ha dirvų, skirtų pavasario sėjai. Pagrindinė arimo darbu, dalis atliekama arkliais. Tarp laukininkystės brigadų išsvyščiusiame socialistiniame lenktyniavime pirmauja I laukininkystės brigada, vadovaujama Anufrijaus Lizunovo. Brigadoje arimo darbuose kasdien panaujama 7–8 poros arklių, kuriais suarta 43 ha dirvų. Pirmaujantieji artojai Larijanas Miliarovas, Antanas Leipus jau suarė po 10 hektarų rugienų. Jie dienos išdirbio normą išvkdė 110–120 proc.

Kolūkiečiai yra pasiryžę iki spalio 31 dienos suaroti visą 350 ha dirvų plotą, skirtą pavasario sėjai.

I. Šileika

Vilkinamas linų apdirbimas

„Tarybų Lietuvos“ kolūkyje linams neskiriama reikiamo dėmesio. Iki šiol nurauti linai taip ir guli sukrauti kruvose. Dar nepradėtas galvūčių nušukavimas, klojėjimas. Nejausdami kontrolės iš kolūkio vadovų pusės, laukininkystės brigadų brigadininkai ir linų auginimo grandies nariai neskuba šių darbų pradeti. Gi reikiama neišdžiuvė ir gulėdami kruvose, linai genda; menkėja pluošto kokybė.

Uždelsus linų apdirbimą, delsiamas ir jų pristatymas valstybei. Nors kolūkis turi pristatyti valstybei 189 cent linų šiaudelių, 35 cent pluošto ir 30 cent sėmenų, tačiau iki šiol linų produkcijos pristatas dar nepradėtas.

Atidėlioti ir vilkinti linų apdirbimą ir jų pristatymą valstybei toliau negalima. Būtina nedelsiant imtis šių darbų ir sparčiai tempais juos vykdyti.

E. Šaginas

Plečiasi rudens arimo darbai

Kasdien plečiasi rudens arimo darbai Ždanovo vardo kolūkyje. Cia jau suarta apie 180 ha dirvų, skirtų pavasario sėjai. Pagrindinė arimo darbu, dalis atliekama arkliais. Tarp laukininkystės brigadų išsvyščiusiame socialistiniame lenktyniavime pirmauja I laukininkystės brigada, vadovaujama Anufrijaus Lizunovo. Brigadoje arimo darbuose kasdien panaujama 7–8 poros arklių, kuriais suarta 43 ha dirvų. Pirmaujantieji artojai Larijanas Miliarovas, Antanas Leipus jau suarė po 10 hektarų rugienų. Jie dienos išdirbio normą išvkdė 110–120 proc.

Kolūkiečiai yra pasiryžę iki spalio 31 dienos suaroti visą 350 ha dirvų plotą, skirtą pavasario sėjai.

K. Daneikis

Kas šeimininkas?

Ant Imbrado parduotuvės stenos priklijuotas ryškiomis įmantriomis raidėmis išrašytas skelbimas traukė ne vieno priešvilio dėmesį. Visi sudėmesiu perskaityė, kad sekmadienį Imbrado klubė įvyks viešas vakaras su paškaita, menine programa, maniniu pasilinksminimu.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.</div

Sustiprinti kovą už tolesnį kolūkių išvystymą!

(Iš rajoninės žemės ūkio parodos)

Pasiekti aukštą derlių visuose pasėlių plotuose

Daugelio rajono žemės ūkio parodos lankytųjų dėmesį patraukė „Garbingo darbo“ kolūkio III laukininkystės brigados išauginti rugiai. Kaip pasakojo minėto kolūkio kolūkiečiai ir pirminkas, jie gavo 13 ha plote po 18 centnerių rugių iš hektaro. Buvo eksponuojami ir šiam kolūkyje išauginti sėkliniai dobilai, kurių plotas sudarė 100 ha. Iš jų numatoma gauti apie 10 tonų sėklas.

Laukininkystės eksponatų įvairumu parodos lankytųjų dėmesį patraukė Stalino vardo kolūkio stendas. Jame buvo eksponuojamos „Benekainiškųjų“ rugių, „Gražučių“ ir „Akuotuotųjų“ kviečių, „Greitukų“ žirnių veislės, kurios davė dideliuose plotuose po 12–14 centnerių grūdų iš hektaro.

Gerą grūdinių kultūrų derlių išauginę kolūkiečiai, brigadininkai, agronomai, pasakodami apie savo pasiekimus laimėjimus, tvirtino visi tą patį:

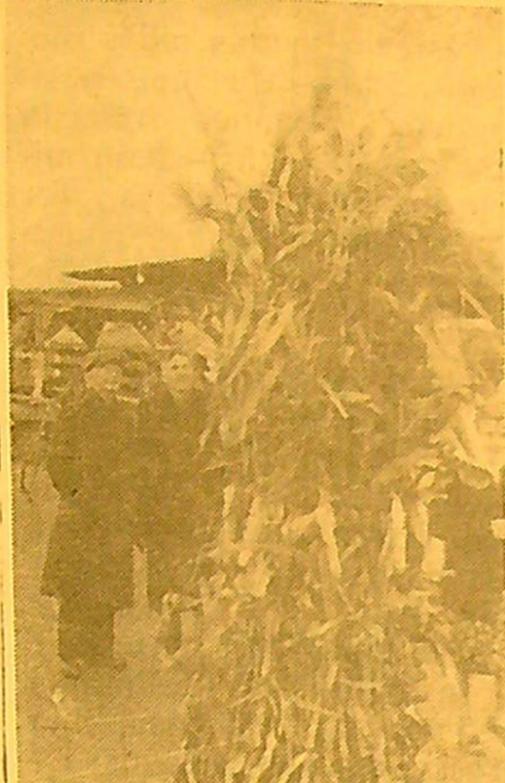
— Pasiekti aukštą derlių gali visi kolūkiai ir visuose plotuose. Būtina tik, visų pirmą, ūkiška pažlura i reikala, pavyzdingas agrotechnikos reikalavimų vykdymas.

Antai, „Garbingo darbo“ kolūkio agronomas drg. Turkevičiutė papasakojo, kad III brigadoje, kur rugių derlius siekia 18 centnerių iš hektaro, juodleji pūdymai pirmą kartą buvo suartai birželio mėnesį, vėliau sukultivuoti ir suartai antrą kartą. Rugiai buvo pasėti rugsėjo mėnesio pradžioje ir i gerai jidribiai dirvą. Bet tuo kolūkiečiai neapsiriboj. Pavasarį jie apsaugojo pasėlius nuo išmirkimo, juos nuakėjo, papildomai patrėsė superfosfatu. Derlius buvo latku ir be nuostolių nuimtas.

Stalino vardo kolūkio agronomas drg. Gruslytė, pasakodama apie kolūkyje išaugintą derlių, pabrėžė, kad didelę reikšmę turi dirvos trėšimas durpių-mėšlo kompostu, kurio jie davė i hektarą po 25–30 tonų, vėliau papildomai patrėsė mineraliniams trąšomis. Be to, žymiai geresnis vasariniai kultūrų derlius gautas tuose plotuose, kurie buvo suartai iš rudens.

Nors parodoje grūdinių kultūrų eksponatų kiekis buvė negausus, bet ir tie eksponatai vaizdžiai parodė, kad nuolat rūpinantis derliaus likimu, galima gauti gerus rezultatus. Ir tai galima pasiekti visuose kolūkuose, visame pasėlių plote.

V. Šakalys

„Raudonojo Spalio“ kolūkyje šiemet visuomeniniams gyvuliams bus paruošta apie 265 tonas kukurūzų siloso.

Nuotraukoje: „Raudonojo Spalio“ kolūkio kukurūzai rajoninėje žemės ūkio parodoje.

M. Deičo nuotr.

Kukurūzams—platų keliai

(Iš pasikalbėjimo su „Pirmūno“ kolūkio pirminknu drg. Savicku)

— Mūsų kolūkyje kukurūzai šiemet buvo auginami pirmą kartą. Užsėjome jais 43 hektarus ir didesnę dalį — kvadratiniu-lizdiniu būdu, — pasakoja drg. Savickas.

Be abejo, padirbtai teko daug, tuo labiau, kad tiek jų sodinimą, tiek ir priežiūrą pagrindinai atlikome rankiniu būdu: kastuvali, rankiniais kaupikais. Bet tuose plotuose, kur kukurūzus reikiama prižiūrėjome, jie save pilnai pateisino. Antai, I brigadoje, vadovaujamoje drg. K. Deinio, dviejų hektarų plote kukurūzai išaugo iki 3 ir daugiau metrų aukščio. Iš šio ploto mes gavome daugiau kaip 100 tonų žaliosios masės.

Bet reikia pasakyti, kad mūsų darbe auginant kukurūzus buvo visa eilė trūkumų. Kodėl gėtik iš atskirų plotų gavome gerą kukurūzų derlių? Argi tokio derliaus negalėjome pasiekti visame pasėlių plote? Priežastis ta, kad didžiąją dalį kukurūzų pasėjome i blogai paruošta arba netinkamai jems auginti dirvą, neprisilaikėme jų sodinimo bei priežiūros taisyklių.

Gi tuose plotuose, kaip pavyzdžiu, I brigadoje, kurie buvo suartai iš rudens, patrėsti, įnešant i hektarą po 20 tonų mėšlo bei mineralinių trąšų, kukurūzai laiku pasėti, vėliau pasėliai nuakėti, 2 kartus apkaupti, nuravėti, kartu papildomai patrėstant mineraliniems trąšomis, duodant i ha po 150 kg salieros, gavome gerą kukurūzų derlių.

Šiemet mes jau igijome šiek tiek kukurūzų auginimo praktikos, kas padės sekanciems metais geriau išauginti juos, gauti aukštesnį derlių.

Išnaudoti traktorių racionaliai ir našiai

(Iš pasikalbėjimo su I traktorinės brigados traktorininku drg. Navicku)

Aštuonetus metus drg. Navickas dirba traktorininku Zarasų MTS. Per ši laikotarpį jis įglijo turtingą patyrimą, gerai išsavinė techniką, padarė daug racionalizatorinių pasiūlymų.

Už gerą darbą jam teko garbė dalyvauti rajono žemės ūkio parodoje. I rajono žemės ūkio parodą drg. Navickas atėjo pasiekęs neblogus rodiklius. Pagal planą jis turėjo suartai 220 ha, skaičiajant minkštu arimui, o suarė 260 ha, tuo pačiu įvykdės metinę užduotį 121 proc. Ir sutaupe nemaža degalų.

— Svarbiausia mūsų darbe, — kalba drg. Navickas, — gerai pažinti ir mylėti techniką. Be šioto neįmanoma ja racionaliai panaudoti. Pavyzdžiu, praėjusiais metais išėjo iš rikiuotės traktorius „U-2“.

Kai kurie MTS mechanizatoriai galvojo, kad atremontuoti jo negalima. Tačiau aš, apžiūrėjės traktorių, nutariau atremontuoti jį. Pavasario darbų sezono pradžioje traktorius stojo rikiuotėn. Išpareigoju ligi laukų darbų sezono pabaigos šiuo traktoriumi „U-2“ įvykdysti metinį planą 140–150 proc.

Geras technikos išsavinimas padeda man ir dirbant įaukuose. Vykdant arimą pa-

Reikia sėti daugiau linų

(Prie linų auginimo grandžių stendų)

Eilė kolūkių šiai metais pasiekė gerus rezultatus auginant linus. „Garbingo darbo“ kolūkio IV laukininkystės brigadoje (brigadininkas drg. Rauba) 8 hektarų plote išauginta po 4,6 cent pluošto iš hektaro, o bendras linų derlius kolūkyje 50 ha plote sudaro po 3,5 cent pluošto ir po 3 cent linų sėmenų iš hektaro.

Po 3, 3,5 cent pluošto ir po 2,5–3 cent linų sėmenų dideliuose plotuose išaugino „Lenino atminimo“, M. Melnikaitės vardo, J. Žemaitės vardo kolūkiai. Šie kolūkiai pademonstravo parodoje savo pasiekimus vystant linininkystę.

Turtungiausias stendas buvo „Lenino atminimo“ kolūkio, kurio linų augintojai šiemet linų auginimo ir apdirbimo praktiką atliko Latvijos TSR Grīvos rajono „Zaria“ kolūkyje. Jie parodė netik nurautus linus, bet ir atsiklojėjusius, o taip pat ir pluoštą. Laiku atlikdamai pirmą linų apdirbimą ir linų produkcijos pristatymą valstybei, šie kolūkiai gausių iš linų gausias pajamas.

Matydami, kad linai duoda gausias pajamas, šie kolūkiai numato sekancių metais du kartu padidinti linų pasėlių plotus ir padaryti linininkystę aukštai pajamminga kolūkinės gamybos šaką.

Grīvos rajono „Zaria“ kolūkio patyrimas parodė, kad iš linininkystės galima gauti milijonines pajamas ir galima padaryti kolūklus turtangais, o kolūkiečius — pasiturinčiais. Todėl mūsų kolūkiai turi kuo daugiau sėti linų, skirti daugiau dėmesio jų apdirbimui.

L. Vrublevskis

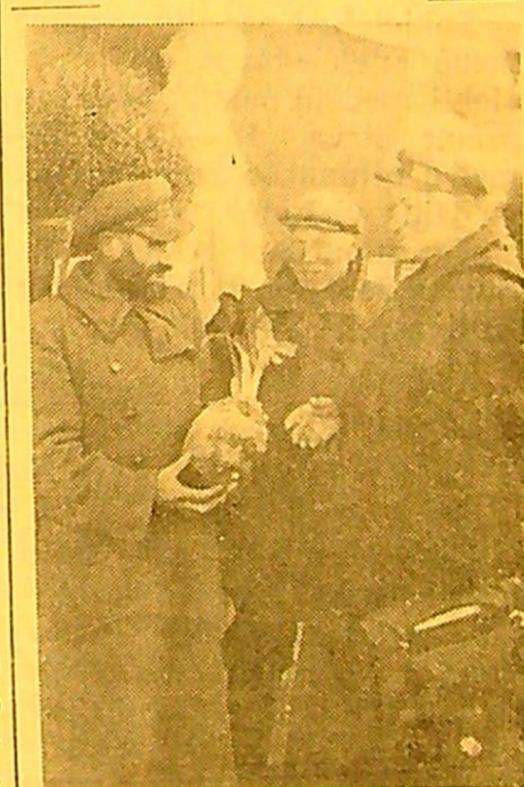
Gyvulininkystė turiapti aukštai produktyvia

Mūsų rajono kolūkuose dabar suvedami gyvulininkystės ūkinį metų rezultatą. Kolūkių valdybos kartu su fermų darbuotojais atžymiai pasiekus laimėjimus, iškelia trūkumus darbe, numato priešmones jems pašalinti.

Savo pasiekimus vystant gyvulininkystę kai kurie kolūkiai pademonstravo rajono žemės ūkio parodoje. Tiesa, šie laimėjimai dar yra nežymūs palyginus su kolūkiams keliaujančiuose uždaviniais vystant visuomeninę gyvulininkystę ir keliant joms produktuvumą. Tačiau parodoje buvo galima vaizdžiai matyti, kad kolūkiai turi didelius galimumus per artimiausius metus padaryti gyvulininkystę aukštai produktyvia, o tuo pačiu ir pajamminga kolūkinės gamybos šaka.

Pavyzdžiu, Stalino vardo, „Raudonojo Spalio“, M. Melnikaitės vardo kolūkiai pademonstravo parodoje po kelias karves, kurios duoda per laktaciją po 1400–1700 litrų pieno 3,9–4,5 proc. riebumo. Puikū veislinių prieauglių pademonstravo „Lenino atminimo“, „Naujo gyvenimo“, „Raudonojo Spalio“ kolūkiai. 10–11 mėnesių amžiaus veršelių gyvas sveria 270–280 kg. „Naujo gyvenimo“ kolūkyje tokio prieauglio yra 44 veršeliai.

Beveik visuose rajono kolūkuose yra geri Lietuvos A. Pavlovskis

„Lenino atminimo“ kolūkyje II laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje brigadininku drg. Ragozino, 1,3 ha plote išauginta 500 cent pašarinų burokų iš hektaro.

Nuotraukoje: (iš kairės į dešinę) II laukininkystės brigados brigadininkas drg. Ragozinės pasakoja M. Melnikaitės vardo kolūkiečiams P. Putialai ir E. Melkovui, kaip išaugino aukštą pašarinų burokų derlių.

M. Deičo nuotr.

Mūsų pasiekimai vystant sodininkystę

Mūsų kolūkio sodininkystės brigados nariai džiaugmingai sutiko Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP Centro Komiteto nutarimą dėl sodų sodinimo mēnesio surengimo.

Sodininkystė mūsų kolūkyje tapo svarbia visuomeninio ūkio šaka ir duoda didelės pajamas. 1952 metais mes gavome už realizuotą visuomeninio sodo produkciją 7.349 rublius, o 1954 metais pajamos iš sodo jau viršijo 335 tūkstančius rublių. Dabar mūsų žemės ūkio artelė turi apie 60 hektarų vaismedžių sodą, ir 35 hektarai užsodinti jaunais medeliais.

Kaip mes pasiekėme tokius rezultatus? Ką padarėme, kad sodas, kuris daug metų buvo apleistas, ēmė duoti gausų derlius?

1953 metų kovo mėnesį kolūkyje įvyko pirmas sodininkystės brigados narių gamybinis pasitarimas. Jame mes sudarėme išplėstinį darbų planą.

Visų pirmą ēmėmės tvarkyti sodą. Per eilę metų neapkrepvotos medžių viršinės buvo suželusios. Mes pažalinoje sunykusias, nulūžusias, tarpusavyje susipynusias ir vidun augančias šakas. Karpydami viršunes, kruopščiai valėme medžius nuo juose žiemojančių kenkėjų. Pažalinoje apmirusias žievės ir šakų dalis, kur taip pat slapsėsi daugybė kenkėjų.

Ankstyvą pavasarį, dar prieš išskleidžiant žiedų pumpurams, visi vaismedžiai buvo apipurkštai geležies sulfato tirpalu. Po to buvo paruoštas kalkių pienas, prie jo pridėta mėšlo srutų ir tuo skysčiu buvo ištepti medžiukamienai ir stambiosios šakos. Kalkių pieną mes paruošėme štai kaip: negesintas kalkes atskiedėme vandeniu, kol gavosi grietinės tirštumo skiedinys, po to įpyleme į jį mėšlo srutų (4 kalkių dalims ēmėme 1 dalį mėšlo-srutų).

Sukietėjusi per ilgus metus žemė neleisdavo orui pasiekti medžių šaknį. Mes suarėme dirvą 18–20 centimetrų gilumu, o žemę aplink medžius viršūnės skersmens pločiu supurenome kastuvais. Suartą žemę po to akėjome ir kultivavome. Kiekvienam su-

augusiam vaismedžiui davėme po 50–60 kilogramų per pupusio mėšlo ir po 650 gramų amonio sulfato. Piktžolėms sunaikinti ir dirvos platai sutrupinti mes vasarą tris kart kultivavome sodo tarpuelius.

Rudenį surinkome derlius. Visi kolūkiečiai pamatė, kokių gerus rezultatus pasiekė sodininkai. Jų pasiaukojamo darbo dėka iš 11 hektarų sodo buvo gauta po 50,6 centnerio obuolių iš kiekvieno hektaro, o iš likusio ploto — 411 centnerių vaisių.

Zemės ūkio artelės valdyba ir visi kolūkiečiai išsitikino, kad ši ūkio šaka gali duoti daug pajamų ir nutarė dar labiau išplėsti sodininkystę.

1954 metų pavasarį vėl atlikome sode tokius pat darbus. Be to, paruošėme ramsčius, nes gausūs žiedų pumpurai žadėjo didelį vaisių derlius.

Labai svarbu apsaugoti

derlius nuo kenkėjų. Kovodami su kenkėjais ir ligomis,

mes naudojamė kuprininiai

purkštuvaus. Iki žydėjimo apipurkšdavome vaismedžius

DDT preparatu.

Mūsų respublikos klimato

sąlygomis vėlyvos pavasario

šalnos dažnai padaro žydintiems sodams didelį ir nepa-

taisomą nuostolį. Kai temper-

atūra krinta iki 2 laipsnių

žemiau nulio, žiedai, o, vadini-

nasi, ir būsimasis derlius

žiusta. Todėl mes pavasarį,

valydamai sodą, dėjome visas

šiukšles, lapus ir piktžoles į

krūvas. Kiekviename sodo

hektare sudėjome iki 120 krū-

vų, kad šalnų metu galima

būtų užkurti dūmingus lau-

žus. Sia atsarga mums ir te-

ko pasinaudoti gegužės 20–

21 d. d. naktį, kai atsalo oras.

Po to, medžiams peržydėjus, mes nutarėme patrėsti juos mėšlo-srutų skiediniu. Siekdami aprūpinti maistu vius užsimenzgusius vaisius. Kiekvienam medžiui davėme po 12–15 kibirų šio skiedinio. Jį pylėme į griovelius, iškastus aplink medį 2 metrų nuotolyje nuo kamierc. Mėšlo srutų skiedinį galima pakeisti sekalijų skiediniu. Geriausius medžius patrėsime antrą kartą, kai vaisiai pasiekė riešuto dydį.

Tuo pačiu metu apipurškėme DDT preparatu vaismedžius, o žemę aplink medžius viršūnės skersmens pločiu supurenome kastuvais. Antrą kartą patrėsme medžius, mes kastuvais supurenome apskritimus aplink me-

džius ir sukultivavome tarpuelius. Kai pasirodė piktžolės, vėl kultivavome tarpuelius.

Rudenį surinkome derlius. Visi kolūkiečiai pamatė, kokių gerus rezultatus pasiekė sodininkai. Jų pasiaukojamo darbo dėka iš 11 hektarų sodo buvo gauta po 50,6 centnerio obuolių iš kiekvieno hektaro, o iš likusio ploto — 411 centnerių vaisių.

Zemės ūkio artelės valdyba ir visi kolūkiečiai išsitikino, kad ši ūkio šaka gali duoti daug pajamų ir nutarė dar labiau išplėsti sodininkystę. Sj pavasarį mes pasodinome jaunus vaismedžius 15 hektarų pločė, o sodų mėnesio laikotarpiu apsodinsime dar 15 hektarų. Artimiausiu metu užveisime uogynus beveik 20 hektarų pločė ir įkursime savo vaismedžių medelyną.

Užveisdami naują sodą, visuomet iš anksto iškasame 60 centimetrų gilumo duobes. Medžiamas pasodinti šių metų pavasarį duobės buvo paruoštos dar rudenį.

Užveisdami naujas sodus, paprastai penkiose eilėse sodiname pagrindinės veislės medžius, o šeštoje eilėje — kitos veislės, nes tai padeda kryžminiam apvaisinimui ir duoda gausesnius derlius.

Mūsų kolūkio sodininkystės brigada žymiai viršijo gamybines užduotis ir už laimėjimus, pasiekus išauginant gausius vaisių derlius, įgijo teisę dalyvauti Visasajunginėje žemės ūkio parodoje. Parodos dalyviai yra taip pat mūsų geriausieji sodininkai Vladislavas Vasilevskis ir Kazimieras Venckovičius. Puikiai dirba jaunosios sodininkės komjaunuolės Ira Alechnovič, Marija Limnickaja ir kitos.

Mūsų darbo rezultatai rodė, kad gerai prižiūrimi Tarybų Lietuvos sodai gali duoti gausius derlius. Respublikos žemės ūkio artelės turės sodų sodinimo mėnesio dienomis sėkmingai įvykdyti sodininkystės darbų planą, papuošti Tėvynė vaismedžių sodais.

K. Morozas
Naujosios Vilnios rajono Lenino vardo kolūkio sodininkystės brigados brigadininkas, VZUP dalyvis

vumą. Kiekviena kolūkietė, kuri kasa bulves, uždirba kasdien, be darbadienių, po 70–80 kg bulvių.

Teisingas darbo organizavimas, darbo jėgos paskirstymas ir progresyvus atlyginimas įgalino kolūkijų kasdieniukastį po 7–8 ha bulvių. Iš bendro 40 ha ploto jau nukasta 30 ha.

Vienu laiku su bulvių kasimui atliekamas jų rūšiavimas ir sėklų supylimas, o taip pat vykdomos bulvių paruošos. Kolūkis jau supylė sėklai 100 tonų bulvių. Jos supilamos į duobes, kaupus. Daugiau kaip 15 tonų

bulvių pristatyta valstybei valstybinių pristatymų sąskaita.

Bulvių kasime pirmauja II laukininkystės brigada, vadovaujama dr. Marcinkevičiaus. Čia jau nukasta 15 ha bulvių. Dabar jos rūšiuojamos ir supilamos į kaupus. Šiame darbe brigadoje kasdien užimta po 32–35 žmonės.

Kolūkietėi bulvių kasimą įsipareigojo užbaigti ligi spalio 20 dienos.

A. Pavlovskis

Tarptautinė apžvalga

UŽ DRAUGIŠKŲ RYSIŲ STIPRINIMĄ

Užsienio spaude labai domėjos šiomis dienomis pasibaigusiu savaitę trukusiu Kanados užsienio reikalų ministro L. Pirsono vizitu į Tarybų Sąjungą. Ir šis susidėjimas visiškai suprantamas.

Kanada yra Tarybų Sąjungos kaimynas per Šiaurės ašigalių ir yra tarp dviejų didžiųjų valstybių — TSRS ir JAV. Kanada priklauso prie slambijuojančių industrinių - agrarinių šalių ir turi daugiau kaip 15 milijonų gyventojų. Per pastaruosius dešimtmecius, ypač antrojo pasaulinio karo laikotarpiu, ji žymiai išvystė savo pramonę ir kai kurį pramoninės produkcijos rūšių (nikelis, aluminis, cinkas) gamybos atžvilgiu užima kapitalistinių šalių tarpe pirmąją ir antrąją vietas.

Viešėdamas TSR Sąjungoje, Kanados užsienio reikalų ministras susitiko ir vedė derybas su vadovaujančiais Tarybų Sąjungos veikėjais. Paskelbtame komunikate pabrėžiama, kad pasikeitimai nuomonėmis įgalino aiškiu suprasti abiejų šalių požiūrius ir kad tai padės augti geriemis jų santykiams.

Derybų dalyviai patvirtino, kad, esant gerai valiai ir nuoširdžiai siekiant stiprinti taiką bei draugišką valstybių santykius, nėra klausimų, kurių negalima būtų išspresti taikiomis priemonėmis. Jie pripažino, kad „jų“ vyriausybė skirti parodoje. Parodos dalyviai yra taip pat mūsų geriausieji sodininkai Vladislavas Vasilevskis ir Kazimieras Venckovičius. Puikiai dirba jaunosios sodininkės komjaunuolės Ira Alechnovič, Marija Limnickaja ir kitos.

Mūsų darbo rezultatai rodė, kad gerai prižiūrimi Tarybų Lietuvos sodai gali duoti gausius derlius. Respublikos žemės ūkio artelės turės sodų sodinimo mėnesio dienomis sėkmingai įvykdyti sodininkystės darbų planą, papuošti Tėvynė vaismedžių sodais.

K. Morozas
Naujosios Vilnios rajono Lenino vardo kolūkio sodininkystės brigados brigadininkas, VZUP dalyvis

se, kaip visi pripažino, išryškėjo tam tikras įtempimo mažėjimas. Toliau vystytį šiuos Zenevos pasitarimo padarinius, dažnai vadinančius „Zenevos dvasią“, padeda taikinė TSRS politika, pasireiškianti, be kita ko, mūsų šalių ryšių su kitomis valstybėmis stiprinimui, Tarybinės vyriausybės nutarimais mažinti ginkluotų pajėgų skaičių ir t. t. Tačiau „Zenevos dvasia“ aiškiai nepatinka kai kurių Vakarų sluoksnių atstovams. Pastaruoju metu tarptautiniam gyvenimė palyžymėta eilė faktų, kurie rodo, kad tam tikros jėgos, siekančios savo šalių ir tautų interesams svetimų tikslų, atakliai kabinasi už subankravusios politikos „iš jėgos pozicijos“ ir mėgina sutrudyti tolesnių tarptautinės padėties gerėjimą.

Apie tai, atskirai imant, liudija Paryžiuje įvykės šalių — Šiaurės Atlanto sąjungos (NATO) dalyvių gynybos ministrių ir kitų karinių vadovų pasitarimas. Kalbėjė tame pasitarime generolai ir admiralai vėl mėgino sukurstyti karinę istoriją, atkurti seniai jau demaskuotą mitą apie tariamai Tarybų Sąjungos sukeliamą karinę grėsmę. Tojiems prireikė, kad galima būtų pateisinti Šiaurės Atlanto karinės grupuotės šalyse varomas ginklavimosi varžybas ir jų brandinamus planus naudoti kare atominių ginklų.

„Zenevos dvasios“ priešveiklos stiprėjimas pasireiškia ir tolesniu agresyviu karinių blokų lipdymu. Pastarasis to lipdymo pavyzdys yra vadinas Bagdado paktas (taip jis vadinas pagal Bagdado miestą, kur jis buvo pasirašytas 1955 metų vasario mėnesį), jungiantis į karinę grupuotę Angliją, Turkiją, Iraką ir Pakistaną. Darbar, išsvetur daromo spaudimo įtakoje, ketinimą prisijungti prie tos karinės grupuotės pareiškė Irano vyriausybė. Irano prisijungimas prie Bagdado karinio bloko, kaip nurodoma Tarybinės vyriausybės pareiškime Irano vyriausybėi, „prieštarauja Irano geriemis kaimyniniams santykiams su Tarybų Sąjunga“.

Šiaurės Atlanto bloko karinių vadovų pasitarimas ir priemonės įtraukti Iraną į Bagdado karinę grupuotę ryškiausiai rodo „Zenevos dvasios“ priešveiklą, prieštaraujančią taikos stiprinimo ir tautų bendradarbiavimo vystymo interesams.

I. Lapickis

Redaktoriaus pavad.
V. JURŠIENĖ